

První čeští vítězové světového finále Jack Nicklaus International Invitational: Pavel Vilimovský (vlevo) a Robert Bouška

JAK PŘEKVAPIT JACKA

Když člověk začne s fotbalem před čtyřicítkou, nemůže čekat, že za pár let získá nějaký pohár, a ještě z rukou Pelého. Golf ale podobné sny plní. Co takhle trofej a sako – sice ne zelené, ale žluté je také hezké – od Jacka Nicklausa?

/ ČENĚK LORENC

Spolumajitel stavební firmy, který hrával ligový volejbal, se dal dohromady s vlastníkem agentury pořádající golfové turnaje, někdejší fotbalistou. Jeden hraje golf pět let, druhý jen o rok víc. Přesto postoupili ze dvou národních kol do světového finále turnaje Jack Nicklaus International Invitational a jako první Češi ho vyhráli. Takový je příběh Roberta Boušky (39) a Pavla Vilimovského (43).

HODINA ROZHODLA

Díky společnému kamarádovi se už několik let znají a také se utkávají na turnajích mid-amatérů. Proč to jednou nezkusit spolu? S touto myšlenkou

zavola Vilimovský na jaře Bouškoví, když se dozvěděl o Nicklausově turnaji a jeho finále na Floridě, hraném stejně jako kvalifikace na osmnáct jamek systémem texas scramble dvojic. „Měl jsem pocit, že si můžeme vyhovovat,“ říká Vilimovský. „Ještě že sis pospíšil. Za hodinu volal jiný spoluhráč z mid-amatérů se stejnou nabídkou, ale já už byl zamluvený,“ směje se Bouška.

Vedle svých zaměstnání mají golf pořád jako hobby, i když handicap (Vilimovský 2,9 a Bouška 3,5) svědčí o vážném vztahu. „Hraju prakticky jenom turnaje na rány a snažím se jezdit za hranice. S prací se to skloubit dá,“ říká Bouška coby předseda dozorčí rady Rabatu, ale také

jako loňský vítěz World Golfers Championship v Malajsii. „Když se postavíte na driving prvně v sedmatřiceti, velké ambice mít nemůžete,“ dodává skromně Vilimovský, který se letos stal Nováčkem roku mezi mid-amatéry, ale také se svou firmou Putt PD dokázal opět dotáhnout na turnaj bankéřů i prezidenta Klause.

Nicklausovu výzvu vzali oba čeští finalisté vážně a měsíc před odletem pilně trénovali. „První turnaj jsem letos hrál kvůli plotýnkám až v červnu, ale aspoň jsem mohl chipovat a patovat,“ vysvětluje Vilimovský, který si s Bouškou zval pro texas scramble sparingpartnera na stejné úrovni. Vždycky o něco

hráli, aby se vytvořil tlak. Golf Digest C&S je takto „načapal“ na Karlštejně. Taktika jediného týmu z Evropy byla dávno dána. Bouška bude vždy první odpalovat a hrát i druhý rány, naopak na patování se pořadí vymění. „Robert je na týčku mnohem přesnější, což ukázal, když ve finále trefil třináct ze čtrnácti fairway. A také čte moje paty líp než já ty jeho. Tohle jsme neměnili, ani když jsme ve finále začali poněkud tuhnout,“ vysvětlil Vilimovský.

CADDIE K NEZAPLACENÍ

Champions Course, PGA National, Palm Beach Gardens. To je adresa, která zrychlí tep nejen účastníkům Jack Nicklaus International. Turnaj pro třináct dvojic se totiž konal na stejném hřišti jako Ryder Cup 1983 a Honda Classic, první floridská zastávka PGA Tour.

„Tak těžké hřiště jsem ještě neviděl, a to jsem v Americe často,“ řekl Bouška. „Nebylo sice dlouhé, nějakých 6 300 metrů, ale většina jamek jsou doglegy a šestnáct vede kolem vody. Skoro všude je potřeba hrát hlavou do malých prostorů na lay up, i z týčka. K tomu fouká vítr a greeny jsou mnohem menší, než jak se zdá z televize. Navíc mají úzké přístupy a kolem bunkery. A jamky byly navrtány podle nedělních turnajových pozic.“

Češi, kteří jako prvního v areálu potkali odpočívajícího Ernieho Else s rodinou, šli na neoficiální, a tedy z vlastní kapsy hrazené tréninkové kolo hned druhý den po přeletu. Stálo to 280 dolarů bez daně, ale vyplatilo se. Soupeři sice byli už také na místě, avšak možná ve snaze ušetřit šli až na oficiální kolo. To už měli všichni k dispozici i caddieho. Čechům připadl Brandon s pětiletou zkušeností z PGA Tour. Rovněž k nezaplacení.

„Ve větru nám správně radil brát hole až o dvě čísla níž, my chtěli o jedno. A když jsme na druhé devítce ztuhli a vedli už jen o jedinou ránu, vzal si mě stranou a povídá: ‚Takhle nemůžeš švihat. Je to křeč, uvolni se.‘ A měl pravdu,“ přiznává Pavel Vilimovský. Stejně jako jeho spoluhráč byl tak soustředěný, že si až na desáté jamce všiml, že caddie má do ucha napojenu vysílačku a hlásí průběžně výsledky, které se pak na každém odpališti objevovaly on-line.

PAST A ÚDIV

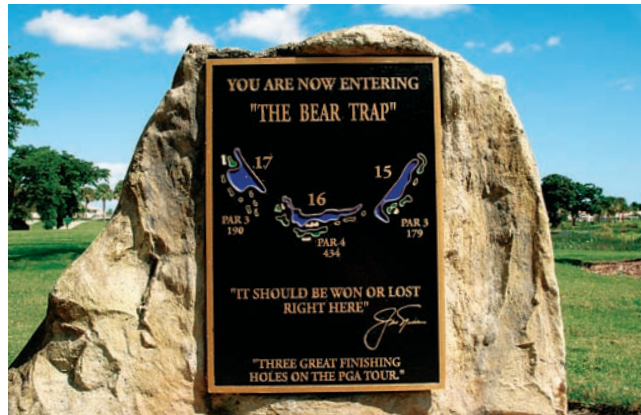
Čechy nabudilo už tréninkové kolo, které zahráli za 67 ran, pět pod par. „Soupeři se začali divit. Jediná Jižní Afrika, kterou jsme favorizovali, výsledky tajila,“ vzpomněl Vilimovský. Bouškovi se zase vybavuje atmosféra před startem: „Dva

televizní štáby, patnáct fotografů a desítky diváků u prvního týčka. První jamka je sice na rozehraní, ale vpravo hodně blízko driving, a tedy aut, a vlevo zase voda. Zahráli jsme nervózní par, ale po něm tři birdie.“

Famózně zvládla česká dvojice Nicklausovu specialitu Bear Trap (Medvědí past), vodou sevřený sled jamek patnáct až sedmnáct. Celkově si tady zapsala 1 pod par a věděla, že vítězství je blízko. Bylo stvrzeno závěrečným birdie a celkovým skóre 66, šest pod par bez bogey. Jižní Afrika zůstala o dvě rány zpět.

Při předávání cen se divil i sám velký Jack. Šedesát šest netto prý není špatné. Když se ale dozvěděl, že jde o brutto, byl zaskočen. „Nevím, zda jsem to tady někdy zahrál,“ řekl Nicklaus a oběma Čechům zvedl ruce nad hlavu.

„Hodně jsme si před finále věřili. Věděli jsme, že jsme mentálně silní a že se nesložíme jako mladí kluci, přestože jsme trochu znejistěli, když jsme viděli hřiště a soupeře,“ rekapituluje Bouška, který od počátku tvrdil, že letí na Floridu vyhrát. A ve vyhlídkách opatrnější Vilimovský dodává: „Někteří soupeři byli asi individuálně lepší, ale šlo o týmovou soutěž. Jen jsme ještě měli všem říct, že hrajeme golf tak krátce...“ ■

Po směru
hodinových
ručiček:

S caddiem
Brandonem

Vítá vás Medvědí
past

Vítězná saka
v Bear's Clubu

Dekorování Jackem

